

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY

61410

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 29.XII.1967.(P 124 421)

Pierwszeństwo: 20.III.1967 Niemiecka
Republika
Federalna

Opublikowano: 20.XI.1970

Kl. 30 f, 2

MKP A 61 h 1/00

UKD

Twórca wynalazku

i

właściciel patentu: William Milton Ward, La Puente (Stany
Zjednoczone Ameryki)

Sposób zmniejszenia objętości ciała za pomocą ćwiczeń gimnastycznych oraz osłona do stosowania tego sposobu

1

Wynalazek dotyczy sposobu zmniejszenia objętości ciała za pomocą ćwiczeń gimnastycznych, oraz osłony do stosowania tego sposobu.

Dotychczas, w celu poprawienia figury stosuje się gorset, który noszony przez cały dzień i dokładnie obejmujący ciało przyczynia się do nadania mu lepszego kształtu. Tego rodzaju gorset wykonany jest z materiału przepuszczającego powietrze, co umożliwia oddychanie skóry przez pory. Noszenie takiego gorsetu nie powoduje jednak pożądanej obniżki wagi ciała. Znanych jest również wiele innych metod obniżania wagi ciała. Tak na przykład przez stosowanie masażu wywołuje się bardziej ożywiony obieg krwi w masowanej części ciała, co powoduje zmniejszenie zbędnej ilości tłuszczu w ciele. Przy tym zabiegu, poddana mu osoba musi korzystać z usług masażysty.

Znanym jest również stosowanie zabiegów, które powodują obfite wydzielanie potu. Ciało rozgrzewające się z zewnątrz, bez udziału czynnego osoby poddawającej się zabiegowi, zostaje pobudzone do wydzielania potu, przy tym następuje przede wszystkim wydzielenie z ciała płynu, a zbędny tłuszcz wydziela się tylko w nieznacznej ilości. Jeszcze inny sposób polega na stosowaniu ćwiczeń gimnastycznych. W tym wypadku zmniejszenie się ilości tłuszczu następuje w partiach mięśni poddawanych ćwiczeniom. Zmniejszenie wagi ciała następuje wówczas skutkiem wydzielania potu. Ćwiczenia gimnastyczne — o ile mają

2

dać spodziewany wynik — związane są ze znacznym wysiłkiem fizycznym i wymagają wiele czasu. Zarówno kuracja potowa jak i wyżej wymienione ćwiczenia gimnastyczne nie są wskazane dla ludzi chorych, a szczególnie dla chorych na serce.

Celem wynalazku jest zmniejszenie wagi ciała za pomocą ćwiczeń gimnastycznych w elastycznej osłonie. Opisany wynalazek pozwala uniknąć wszelkich ujemnych stron występujących przy opisanych wyżej zabiegach, gdyż jest to sposób, który powoduje zmniejszenie wagi ciała w stosunkowo krótkim czasie, a nie wymaga znacznie większego wysiłku fizycznego. Sposób według wynalazku polega na owijaniu części ciała poddawanych zabiegowi, elastyczną nieprzepuszczającą powietrza taśmą, silnie naprężoną przy równoczesnym wykonywaniu lekkich ćwiczeń gimnastycznych. W czasie wykonywania ćwiczeń utrzymuje się stały nacisk na ciało, a po ich ukończeniu, taśmę należy zdjąć. Ciało owija się taśmą wielokrotnie w ten sposób, aby zwoje się częściowo krzyżowały. Taśmę owija się z taką siłą, aby wielostronny nacisk na ciało wynosił od 0,02 do 0,7 kg/cm².

Ćwiczenia gimnastyczne przy omawianym systemie wykonuje się od 20 do 60 minut, co jest sprawą bardzo istotną. Nawet lekkie i krótkotrwałe ćwiczenia gimnastyczne powodują znaczną obniżkę wagi ciała o ile w czasie tych ćwiczeń, poddane im części ciała są wielostronnie naciskane i mają zamknięte pory. Wywierany nacisk zapobiega na-

ciąganiu się skóry w trakcie ćwiczeń. W czasie zabiegu następuje poważny wzrost temperatury skóry, przy czym nie może ona wydzielać potu. W ten sposób ożywia się obieg krwi w częściach mięśni poddanych ćwiczeniom gimnastycznym, przez co osiąga się zmniejszenie ilości tłuszczu w ciele. W tym wypadku również wydzielanie potu przyczynia się do zmniejszenia wagi ciała.

Sposób według wynalazku nie naraża pacjenta na większy wysiłek fizyczny, może być zatem stosowany u osób chorych na serce, nie powodując szkodliwych następstw. Osłona służąca do przeprowadzania zabiegu charakteryzuje się tym, że taśma dopasowana jest swą długością i szerokością do części ciała poddawanej zabiegowi i wykonana jest z elastycznego materiału bez zawartości siarki, np. z gumy lub innego termoplastycznego tworzywa. Jedna strona taśmy jest gładka a druga chropowata. Taśma posiada na swych końcach zaciski, które można otworzyć za pomocą pociągnięcia. Osłonięcie części ciała poddanej zabiegowi składa się z taśmy owiniętej wielokrotnie dookoła tej części.

Taśma ta posiada na jednym końcu po stronie szorstkiej zamocowany poprzecznie zacisk, a pasek owinięty poniżej piersi ma na jednym końcu po swojej gładkiej stronie również zacisk, który stanowi zamknięcie w połączeniu z zaciskiem poprzednio wymienionej taśmy. Pasek jest zaopatrzony po stronie chropowatej, na swoich brzegach w zaciski podłużne, zaś po gładkiej stronie na drugim swoim końcu w dwa odpowiednie zaciski tworzące z poprzednio opisanymi zamknięcie. Celem poddania zabiegowi ramion i ud stosuje się do ich owijania jedną taśmę. Taśma ta posiada na jednym końcu, po stronie szorstkiej podłużnie zamocowany zacisk, a po stronie gładkiej na drugim końcu drugi zacisk, który łącznie z poprzednim tworzy zamknięcie.

Przykład wykonania wynalazku przedstawiony jest na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia schematycznie postać ludzką, której ciało owinięte jest taśmą. Fig. 2 taśmę służącą do owijania ciała. Fig. 3. pas zamykający w widoku z przodu i z boku, taśmę przedstawioną na fig. 2. Fig. 4. górną część uda owiniętą taśmą. Fig. 5. taśmę służącą do owijania uda, przedstawionego na fig. 4.

Taśma 1 służąca do owijania tułowia posiada odpowiednią długość dla wielokrotnego owinięcia ciała. Taśmę 1 należy owijać od dołu ku górze kilkakrotnie i odpowiednio ją naprężać. Koniec taśmy zaopatrzony w zacisk 2 znajdzie się wówczas powyżej piersi. Taśma 1 gładką powierzchnią musi przylegać do skóry, aby zapewnić dokładne zamknięcie porów. Spodnia powierzchnia taśmy 1 jest szeroka, co zapobiega wzajemnemu przesuwaniu się zwojów. Pas 4 przedstawiony na fig. 3. służy do zamocowania taśmy 1. Pas 4 posiada na jednym swoim końcu po gładkiej stronie poprzecznie umocowany zacisk 3. Zaciski 2 i 3 tworzą razem zamknięcie, które można otworzyć przez pociągnięcie.

Na górnej stronie zacisku 2 znajduje się duża ilość sterczących włókienek, natomiast zacisk 3 posiada na swej górnej powierzchni dużą ilość haczy-

ków. Ściśnięcie obu zacisków 2 i 3 powoduje zamknięcie, ponieważ haczyki zacisku 3 zahaczają się o włókienka zacisku 2. Przez pociągnięcie można to zamknięcie otworzyć. Gdy zacisk 3 pasa 4 złączymy z zaciskiem 2 taśmy 1, owijamy ściśle tułów taśmą 4 poniżej piersi. Zamknięcie następuje przy pomocy pasa 4, który po przeciwnej stronie zacisku 3 posiada dwa podłużne zaciski 6, podczas gdy na drugim końcu tego pasa znajdują się dwa podłużne zaciski 5.

Należy przyjąć taką długość pasa 4, aby po owinięciu ciała poniżej piersi, oba zaciski 5 i 6 spotkały się ze sobą i stworzyły silne zamknięcie. Po wykonaniu ćwiczeń gimnastycznych zamknięcie to należy otworzyć. Na figurach 4 i 5 pokazano taśmę 7 przystosowaną do owijania części ciała. Jak to widać na fig. 5. taśma 7 posiadająca odpowiednią długość, zaopatrzona jest na obu końcach w podłużne zaciski 8 i 9, które znajdują się na przeciwnych końcach taśmy 7 i uzupełniając się tworzą zamknięcie.

Taśmę 7 owija się dookoła górnej części uda — jak pokazano na fig. 4 — odpowiednio naprężając, przy czym oba zaciski 8 i 9, tworzą jej zamknięcie. Taśma 7 może mieć rozmaitą szerokość i długość w zależności od rodzaju zastosowania. Celem wzmocnienia owinięcia, pokazanego na fig. 1. można dodatkowo założyć taśmę 7 dookoła talii i bioder co wpływa na zwiększenie efektywności tego rodzaju owinięcia.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób zmniejszenia objętości ciała za pomocą ćwiczeń gimnastycznych, **znamienny tym**, że część ciała poddawaną temu zabiegowi owija się elastyczną nieprzepuszczającą powietrza i silnie naprężoną osłoną, tak aby w trakcie lekkich ćwiczeń gimnastycznych naprężenie osłony było utrzymane, a po ich ukończeniu osłona zdjęta.

2. Sposób zmniejszenia objętości ciała za pomocą ćwiczeń gimnastycznych według zastrz. 1. **znamienny tym**, że osłonę wykonuje się przez wielokrotne owinięcie ciała taśmą, która się częściowo krzyżuje.

3. Sposób zmniejszenia objętości ciała za pomocą ćwiczeń gimnastycznych według zastrz. 1 i 2 **znamienny tym**, że nacisk naprężonej taśmy na ciało wynosi od 0,02 do 0,7 kg/cm².

4. Sposób zmniejszenia objętości ciała za pomocą ćwiczeń gimnastycznych według zastrz. 1 do 3 **znamienny tym**, że ćwiczenia gimnastyczne wykonuje się w czasie od 20 do 60 minut.

5. Osłona do stosowania sposobu według zastrz. 1 do 4 **znamienna tym**, że składa się z taśmy (1, 7) odpowiedniej długości i szerokości w zależności od tego jaką część ciała poddajemy zabiegowi, wykonana z gumy nie zawierającej siarki, której jedna strona jest gładka a druga szorstka, oraz zamknięcia (2, 3; 5, 6; 8, 9), które otwierane są przez pociągnięcie.

6. Osłona według zastrz. 5. **znamienna tym**, że składa się z taśmy (1) owiniętej dookoła ciała, która posiada na jednym swym końcu zacisk (2) umieszczony poprzecznie po jej szorstkiej stronie

oraz z pasa owiniętego poniżej piersi, na którego jednym końcu znajduje się po stronie gładkiej zacisk (3) stanowiący łącznie z zaciskiem (2) taśmy (1) zamknięcie, zaś po stronie szorstkiej pas posiada zaciski (6) umieszczone wzdłużnie na brzegach przy jednym końcu pasa, zaś na drugim po stronie gładkiej odpowiadające im zaciski (5) tworzące wspólnie z poprzednimi zamknięcie.

7. Osłona według zastrz. 5. **znamienna tym, że** taśma (7) do owijania części ciała zaopatrzona jest na jednym końcu w zacisk (9) umocowany w środku po jej szorstkiej stronie a na drugim końcu po gładkiej stronie taśmy (7) w zacisku (8) tworząc łącznie z poprzednim odpowiednie zamknięcie.

Fig. 1

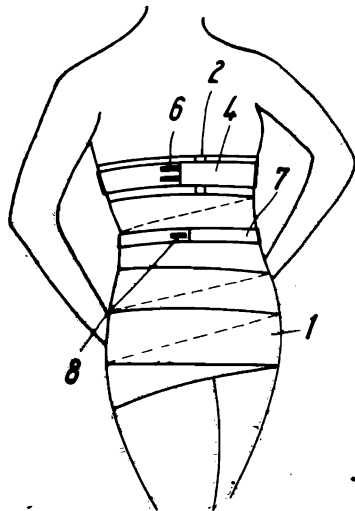

Fig. 2

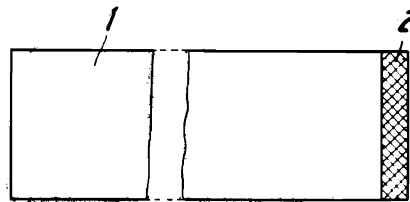

Fig. 3

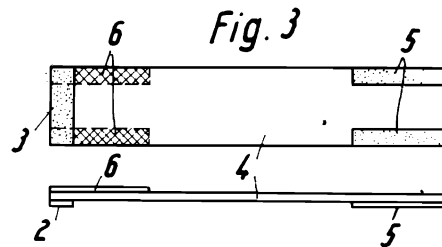

Fig. 5

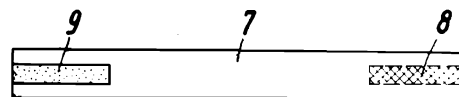

Fig. 4

